

Reméljük véglegesen beköszöntött a nyár, s májussal együtt véget ért az aranyat érő esős időszak is. Kellemes meleg volt a reggeli órákban, így a piacozáshoz is nagyobb az emberek kedve. Zsibongástól, alkudozástól és román beszédétől volt hangos a városi zöldségpiac.

Az asztalsor végénél kisszéken tálalva, farcádi asszonyok kínálták aktuális portékáikat. Azért hangsúlyozom, hogy az aktuális portékájukat, mert Sándor Lenke néni már ötven éve jár a piacra, minden kedden itt van, de mindig csak az éppen frissen szedett zöldséget, gyümölcsöt hozza ki.

Ma az egres a favorit, de kivételesen egy kis friss tehén sajt, orda és vaj is helyet kapott a kockás terítővel letakart széken.

„Én most egrest hoztam pillanatnyilag, de van sajtom is, amit a fiam készít. Tanfolyamot végzett, s kitanulta, hogy ilyen fonott sajtot, vajat készítsen. Van öt tehenünk. Most ezt áruljuk, de mikor, mi van: cseresznyét, krumplit, murkot, almát, mindenféle zöldséget, ami éppen megterem” – sorolja Lenke néni a portékáit, amikor az asztalon, akarom mondani, a széken kínáltak felől érdeklődöm.

Igaz a sajt bizniss nem kimondottan a Lenke néni területe, ahogy meséli, ő csak azt árulja, amire nem jelentkeztek a fia vevői köréből.

„Mégvannak neki a helyei, hogy hova hordja, de ha nem fogy el, akkor én is árulom” - magyarázza a farcádi asszony.

Ő csak a háztáji zöldségek, gyümölcsök termesztésével foglalkozik. „Szerencsére nem egyedül” – csillan fel a szeme, amikor arról kérdezem, hogy ki segít neki a munkában.

„Ott van az uram még hál' Istennek, s a fiam, a meny, a családban megtermeljük”- meséli Lenke néni.

Nyugdíjpótlék lett az egresből

2014. június 10. kedd, 10:13

